

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DUNNE, Editor) Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti na leto \$8.00.
Za Ameriko po pošti na leto \$4.50; za Cleveland in Kanado po pošti na leto \$5.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$3.50.
Za Cleveland in okolico po razpisu: celo leto \$7.00, pol leta \$4.50, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.50 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$5.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$3.50 for 3 months.
Cleveland and suburbs by carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 216 Tues., Nov. 4, 1947

Nekaj o "warmongerjih"

Od sovjetskih zastopnikov na zboru Združenih narodov ne slišimo zadnje tedne drugega kot vpitje o ameriških "vojnih hujskačih," "imperialistih" in "militaristih." Dokler so bile te obtožbe nove, smo se jim čudili, zdaj pa so že obrabile ter izgubile sleherno veljavo.

Te dni je predložil Višinski resolucijo, v kateri zahteva, da bi se prepovedalo časopisju pisati to, kar misli in kar odgovarja dejstvu, češ da je v tem pisanju mnogo propagande in hujskanja na vojno. V tej resoluciji diktatorska vlada, ki si je prilastila že tisoče štirjaških milj ozemlja z milijoni prebivalstva ter posega po še vedno nadaljnem ozemlju, obtožuje "vojne hujskanja" one, ki so v preteklih letih storili vse, kar je bilo v njihovih močeh, da bi vzdržali mir v očigled neprestanih sovjetskih obstrukcij. Da bomo razumeli to postopanje Sovjetsov, ni treba drugega, kot da samo površno razumemo "znanstveni socializem," s katerim se ponaša Rusija, ter da si pokličemo v spomin manevre nekega drugega diktatorja, da bomo razumeli značaj in smoter tega vpitja.

Lenin je rekel, da je "potrebno uporabiti vse ukane, spletke in nezakonite metode, izbeganje resnice in njeno skrivanje," da se izvaja borbo za oblast, za katero nameni posvečujo sredstva. Komaj devet let je tega, ko je Hitler obljaval z "vojnimi hujskači" vse one, pričenši s Churchillom, ki so se postavili po robu njegovim zavojevanjem ali pa so se "vmešavali" v zadeve onih narodov, katere je on poizkusil podjarmiti. Ni dvoma, da kakor Hitler, tako tudi sovjetski diktatorji potrebujejo strašil in baybavov o inozemskih sovražnikih, da naženejo svoje ljudstvo do večjih prizadevanj, kot jih more doseči njihova policijska država samo s surovo silo. Sporednice med metodami Hitlerja in Kremļa so tako identične in očitne, da je nemogoče, da bi ostale neopazne.

Mi smo torej "warmongerji" ... Zato, ker smo "warmongerji" ali vojni hujskači, smo razpustili svojo enajst-milijonsko armado skoraj do zadnjega moža, dočim so v Rusiji in po državah, ki jih ona dominira, še vedno mobilizirane milijonske armade, katerih parade oziroma slike teh parad prinaša dan za dnem svetovno časopisje.

Naši generali, kolikor jih je še ostalo v vojaški službi, so preprosto obelodani, ki se skoraj ne razločijo od navadnih prostakov, dočim so generali in maršali Rusije ter njej podrejenih držav obtoženi z redovi in kolajnami, izpod katerih skoraj ni videti njihovih krasnih, iz najboljšega suknja izdelanih uniform.

Naš general Eisenhower, ki je bil vrhovni poveljnik ameriških armad, s katerimi je izvršil invazijo Evrope, če bi ne bil ničesar drugega dosegel, je obelodan oziroma bo obelodan svoj vojaški suknjič na klin ter bo sedel za kateder vseučiliškega dekana, je "warmonger," naduti, ko petelini na gnoju razčepirjeni in z redovi in kolajnami okrašeni sovjetski in ostali maršali in generali, pred katerimi se vrše dan za dnem defilacije vojaštva, pa so miroljubni ljudje.

Mi, Amerikanci, katerih mladeniči imajo za svoj sport "baseball" in "football" ter telesno telovadbo na orodju, smo vojni hujskači, tisočglave legije sovjetskih, poljskih, jugoslovanskih in bolgarskih "fizikulturnikov," ki poplavlajo Rdeči trg v Moskvi in druge trge v ostalih prej imenovanih deželah, po katerih korakajo s puškami in nasajenimi bajonetmi v rokah, pa so miroljubna jagnjeta! ...

Takih nesoglasij bi lahko našli še mnogo, pa naštevajna bi se ne, bilo konca.

S temi in podobnimi nesoglasji pa se popolnoma strinja uredniki nekaterega slovenskega časopisa, ki stoji 100-procentno za vsem, kar pravi sovjetska vlada v Moskvi ali njeni zastopniki pri Zvezi narodov. Strinjajo se tudi z sovjetsko resolucijo o svobodi oziroma nesvobodi tiska, ampak sami hočejo imeti to svobodo, da lahko ob vsaki priliki zapišejo to, kar je v korist svetovnemu komunizmu in v škodo ameriški demokraciji ter našemu svetovnemu nazoru. Urednik "Prosvete" ugotavlja, na primer, v novici o ruski resoluciji za obsodbo vojnih hujskačev v Ameriki, da je sovjetski poslanik Zorin dejal, da je svoboda tiska v Ameriki bajeta. Tako je sicer dejal sovjetski poslanik. Toda če tudi uradenik "Prosvete" deli z njim (Zorinom) to zmotno nazor, naj kar prelista nekoliko po "Prosveti" ter pregleda svoje lastne uredniške članke, potem pa naj se vpraša, če bi take članke lahko pisal tudi v Moskvi ali Belgradu proti sovjetskemu ali Titovemu režimu ... Na to vprašanje naj pošteno odgovori ter svoj odgovor objavi v "Prosveti."

V knjigi "O Leninizmu" je zapisal Stalin Leninove besede: "Diktatura proletariata je oblast, ki se neposredno opira na nasilje." In Višinski, učenec Leninov in Stalinov, upa vreti miroljubnim Amerikancem v obraz: vojni hujskači!

BESEDA IZ NARODA

Razno iz Willarda

Willard, Wis. — Tu sta v nedeljo 26. oktobra praznovala 40 letnico zakonskega življenja Mr. in Mrs. Anton Trunkelj. Da sta oba zelo priljubljena med nami, se je videlo v nedeljski zvečer, ko so jima priredili "surprise party" ob veliki udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev. Mize v dvorani so bile obložene z vsemi dobrinami tega sveta. Predno pa smo vstali od miz, je pozdravil in čestital slavljenec naš domaći župnik č. g. Father Bernard, ki je v kratkih in iskrenih besedah orisal njihovo življenje v Ameriki. K besedi so se oglašili še: Frank Perovšek, Ludvig Perushek, John Trunkelj (slavljenčev brat) in John Champa. Vsi omenjeni so izrazili željo, naj ju Bog ohrani še mnogo let v sreči in zadovoljnosti. Nato pa se je slavljenec v lepih besedah zahvalil vsem in za vse.

Naj še omenim, da je Anton Trunkelj večletni predsednik društva sv. Družine KSKJ.

Kdor želi Baragovo pratiko, jo lahko dobi pri podpisnem. Imam jih še par na rokah. Pratika ima prav zanimivo vsebino. Cena je primerno nizka, samo 50 centov.

Ludvig Perushek, zast.

Vladko Kos ob slovesu

New York, 29. oktobra 1947.

— Dragi gospod urednik!

Jutri zvečer ob takem času me bo pa letalo že neslo proti mojemu sedanemu cilju, v Caracas v Venezueli. Naj zato uporabim še to zadnjo priliko pa Vam in Vašim čitateljem

napišem to pismo, zlasti Vašim Clevelandčanom, ki so me tako lepo in tako priščno sprejeli in pogostili in mi tako pomagali.

Naj se vsem po vrsti najlepše in iz srca zahvalim.

Na prvem mestu se moram zahvaliti preč. p. Bernardu iz Willarda, Wis. Če bi njega ne bilo, bi jaz najbrž nikoli Amerike od znotraj ne videl. Pa se moram zahvaliti tudi tistima njegovima dvema pomočnikoma, ki sta mu posodila dolarje, da jih je lahko zame založil. Njunih imen mi ni nikoli sporečilo, (saj res ni treba, da ve levičar, kaj dela desnica), a kdor koli je, Bog mu povrni.

Prav iskren Bog plačaj g. Grdini. G. Grdina, ko sva se zadnjič poslovila, je bilo tako nekam v naglici in tako običajno je zvenel tisti moj "Hvala!" in "Zbogom!", da me je še danes sram zaradi njega. A kaj naj bi naredil? Taki slovesi so tako mučni, zlasti če ima človek polno srce, pa ne more najti pravih izrazov, pravih vrat, da bi jih odprl in bi se vse tisto lepo in plemenito občutje zllilo. Tako nekako je bilo meni. Naj Vam pa zato danes še enkrat, na tem mestu, izrečem prav priščno zahvalo za vse, kar ste mi storili. Bog Vam povrni prav po svojem reku: "Kar ste storili..."

Iskrena zahvala preč. Mons. Ponikvarju za šolako dvorano ter Skupnim društvom fare sv. Vida za organizacijo tako uspešnega popoldneva.

Ne vem, kako naj se zahvalim družini Mr. Kuharja, 1123 Addison Rd., ki me je čisto po sinovski in po bratovski sprejela v svoje okrilje v času mojega clevelandskega bivanja. Ne vem, če jim bo kranjski "Bohlonja" dovolj?!

G. Zorman, sedaj ste pa v na vrsti. Kaj naj pa Vam rečem? Tako lepo ste me poučili, toliko koristnih nasvetov nisem še zlepa dobil. Vaša predstavitev je bila lepa, odlična

Vaše spremljanje in Vaša pomoč, nad vse priščne pa so bile Vaše besede po prireditvi. Teh zlepa ne bom pozabil. Upam, da se bova lahko še kdaj videla in še kakšno rekla.

Najlepše se zahvaljujem vsem, ki so o moji stvari napisali članke za časopise ter mi tako po svoje pripomogli k uspehu: G. Jožetu Grdini, g. Rešniju, Mrs. Lah, g. Štruklju iz La Salles. Ker sem že pri La Salles, naj se zahvalim tudi še vsem tamošnjim rojakom in prijateljem, zlasti družini Furjan in Rev. Kasovichu za priščen sprejem. Enaka zahvala gre tudi g. Stautu in njegovi ženi za nekaj prijetnih uric v Milwaukeeju, ter gg. Račicu in šabcu za članke in poročila v njihovih listih.

Zadnji ste na vrsti pa Vi, g. urednik. Stokrat Vam "Bog plati," kakor rečejo v Prieki, v katere metropoli — Ptuj — sem nekaj časa "gor rasel." Napravili ste mi vstopnice in programe in toliko dragocene prostora ste porabili zame v Vašem časopisu! Kar skrbelo me je, ko sem šel vprašat za račun, no, pa niste hoteli imeti niti belica. Bog Vam povrni to dobroto, jaz Vam je ne morem.

Vsem, prav vsem še enkrat prav iskren "Bog plačaj!" pa — zdravi ostanite in čimprej na svidenje!

Vaš vdani

Vladko Kos.

Dan katoliških veteranov pri sv. Lovrencu

Cleveland (Newburgh), O.

— Druga nedelja v mesecu novembru bo pri sv. Lovrencu

dan katoliških veteranov. Ta dan, 9. novembra, bosta blagoslovljeni ob treh popoldne v cerkvi sv. Lovrenca dve zastavi — ameriška in društvena. Ti dve zastavi bosta odslej naprej predstavljali dva ideala naših vojakov — doslužencev, namreč biti dober ameriški državljan in obenem tudi dober katoliški fant in mož.

Ko so se proti koncu leta 1945 pričeli vračati veterani, so hoteli še nadalje ohraniti vezi, ki so jih vezale na bojnem polju. V ta namen so se dosluženci pri fari sv. Lovrenca organizirali v svojo lastno postojanko katoliških vojnih veteranov pod imenom "Catholic War Veterans, St. Lawrence Post No. 553." Ta postojanka je sedaj ena izmed 1,500 silniških skupin po celi Ameriki, ki imajo svoj glavni stan v New Yorku. Kolikor vemo, je naša skupina pri sv. Lovrencu edina slovenska postojanka vojakov-doslužencev, ki ima izrecno katoliško podlago.

Fantje, ki so se borili v zadnji svetovni vojni, so dobro vedeli, da njih pravične zahteve ne bodo uslišane, če ne bodo mogli dokazati, da so združeni v teh svojih prošnjah. Ker ima ameriški katoličan svoje posebne probleme, so veterani, ki so obenem katoličani, hoteli imeti svojo lastno organizacijo, ki naj bi govorila za nje. To je torej osnovni namen "Katoliških vojnih veteranov," da se skupno borijo za pravico, ki jih imajo kot vojaški-dosluženci in pa katoliški možje.

Ko je kardinal Spellman obiskal konvencijo Katoliških veteranov, ki se je vršila junija meseca v Clevelandu, se je izrazil, da je njihov organizacija zelo potrebna, ker ima nalogo, da pripaša pred ameriško javnost zahteve in načrte katoliških vojakov-veteranov.

Dan Katoliških veteranov 9. novembra ima namen, da fant-

je pri naši newburški postojanki pokažejo naselbini in clevelandski slovenski javnosti, da je vsak dober katoličan tudi dober ameriški državljan. Zato se bo nedeljski program začel z blagoslovitvijo v cerkvi ob treh. Ob petih popoldne pa se bo vršil slavnostni banket v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti, kjer bo govoril tudi naš bivši guverner Frank J. Lausche, ki je sam veteran prve svetovne vojne.

Slavnost tega dneva pa bo zaključena s plesom zvečer v dvorani. Vsa društva v newburški naselbini so bila obveščena o tem programu. Prosi jih fantje-veterani, da se člani teh društev in drugi prijatelji udeležijo v polnem številu popoldanske parade ter slavnosti v cerkvi in v dvorani. Naj bi vsi pripomogli, da bi nedelja, 9. novembra bila res dan Katoliških veteranov.

Rudolph Simič,

Commander

Catholic War Veterans
St. Lawrence Post 553.

Hubbardske novice

Madison, O. — Toplo sonce nam sije še kar naprej in če bo tako tudi za naprej do velike noči, potem še zime ne bo. Zato pa z našimi novicami ne morem čakati na deževne dneve, ker bi jih sicer ne bilo.

Imeli smo birmo v naši fari. Lepo število otrok se je udeležilo, med njimi tudi dve iz Jakob Mavkotove družine z Dock Rd. Slavnost je bila veličastna in cerkev je bila polna vernikov. Številni gg. duhovniki so bili prihiti v naš prijazen Madison. Med njimi sem opazil Rt. Rev. Msgr. Vitus Hribarja iz Collinwooda. Te slavnosti sem se bil udeležil tudi jaz in kar v ta pametnih halah, kot sem bil tisti dan tako

zaposlen, da se niti nisem imel časa preobleciti. Malo so v cerkvi metal oči po meni, pa nič zato; udeležil sem se pa le, ker če bi se bil moral še preobleciti, bi ne mogel biti navzoč pri tako lepih in pomenljivih obredih. Za prihodnjo birmo bo veliko več birmancev, kajti v zadnjem času so bili precej zaostali z mladino in zato pa sedaj toliko bolj hite, da se nadomesti zaostalo, in to se opaža vse povsod, ker že kar mrgoli "bebičkov." Tako je tudi prav, da svet sam ne ostane in da bo dovolj vojakov, ki bodo branili deželo v prihodnji vojni.

Se reče, saj takrat že mene več ne bo med živimi. Pa tudi nič zato, en človek več ali manj, bodo pa drugi; saj ta stara generacija bi že lahko kar zgine, ko je pa tako prepirljiva. Ko bo prišla na površje mlajša generacija, bodo vsi sami dobri Amerikanci, ki se za komuni-zem ne bodo potegovali in tako bo vladalo zadovoljstvo in mir med njimi. To se vidi že sedaj, kako se ti mladi pari ljubijo med seboj. Marsikdo pravi: Kaj bo, kadar nas ne bo? Jaz pa pravim in rečem, da bo dosti boljše zanje, kot pa je bilo za nas naseljence.

Vse tako kaže, da bo prihodnji predsednik Zed. držav Ohajin iz Cincinnatija in ta bo Bob Taft, kot ga navadno kličejo. Če je res tak, kot o njem piše časopisje v Columbusu, da je mož na mestu in da v prvi vrsti gleda za domačo deželo in njene državljane ter odločen v svojih dobrih mislih za dobrobit te dežele, za katero je nas vseh dolžnost, da smo za njaz z dušo in telesom, kjer si služimo svoj kruh, potem naj le postane Bob naš predsednik in Bog ga živi. Saj smo se tuže iz njegovih polkoinim očetom ko je bil predsednik, precej polvoljno kontenali.

Zadnjih 16 let smo imeli predsednike, ki so se za vse drugo bolj brigali kot za doma-

ČE VERJAMETE AL PA NE!

Da bo potem gmah, je najboljše, da kar zdaj povem, ker sem ravno pri tem, kako jo voziva z Micko, odkar sva podpisala diplomatske zveze za vzajemno pomoč v dobrih in slabih časih. Kadar bo enkrat to pospravljeno, bomo pa začeli kaj drugega. Saj ni to nobeno opravljjanje, bi sodil, ampak so sami domači pomenki in enem velikem občestvu, kjer vsi drug drugega poznamo in cenimo, upam. Torej, da bomo šli lahko s kolono naprej, je potrebno, da naglo raztrobežljamo, kako je sedaj doma pri nas, odkar je prišla ta mlada k hiši, ki je bila toliko časa brez dobre kuharice.

Naša Micka je zadnje čase v silnih skrbih. Začela je namreč dobivati opomine za komišen, ki naj ga plača. Pravijo namreč, da mora Micka dati komišen, ker so ji pomagale, da ga je dobila — saj veste, koga. Trdijo, da Micki ni nikdar padlo v glavo, da bi se ozirala za dedci, dokler ni videla igre: Micki je treba moža. Dvakrat jo je šla gledat, ker prvič sama sebi ni verjela, da bi ji bilo res kaj takega v hasen. Ko je prišla drugič od igre, se je vsedla doma za mizo, si podprla glavo z obema rokama in se globoko zamislila. Po več urah hudega premišljevanja je vstala in si rekla: "Ne gre drugače, če mi ga je treba, ga mi je pa treba in dobila ga bom, saj tako govori igra." Zazvela se je in si ga je odbrala, kakor bi naravnost iz rokavov suknja na mesečne obroke.

In tiste, ki so bile v tisti igri, zdaj zahtevajo komišen. Brez njih, pravijo, bi bila Micka še danes ledig in frej, ne pa velika gospa, ki se ji vse klanja in ji od vseh strani frčijo čestitke in pokloni, ki je znala tako dobro vjeti. Za komišen sta se dozdaj oglasili še dve in sicer Branclova Francka in Tomažina Metka in slišati je, da se bodo oglasile še druge, najbrže tudi Narobetova mama, ki so prvi spregovorili, da je treba Micki moža, drugače ne gre. Kako se bo Micka poravnala z njimi, ni moja zadeva. Saj je že polnoletna, bo že vedela, kako in kaj.

Vendar, da bi jo nekoliko razvedril in ji pregnal hude skrbi, sem oni dan sklenil, da ji bom napravil nekakšen supraj. Slučajno sem namreč zvedel, da bo imela rojstni dan, kakor ga ima navadno vsak človek enkrat na leto. Pa ne bi vedel, če mi ne bi tega sama povedala. Nekaj ji bom kupil, sem si mislil in revco spravil v veselje, ki se mora zdaj toliko muhati s starim dedcem, ki ji je bolj za pokoro, kot za radost in blaženo veselje, hruska posušena.

Zmazal sem se torej iz ofica in šel v Grdinovo prodajalno,

čo deželo. In če bi se ne bilo zaobrnilo kot se je, bi že danes imeli drugo Moskvo v Washingtonu. Mr. Truman se je na splošen pritisk vendarle postavil po robu in začel pometati z njimi. Naš sedanji predsednik je na splošno jako dober človek, a vsem pa tudi on ne more ustreči. Jaz ga vpoštevam kot dobrega in razumnega moža. Ampak, da bi pa prihodnje leto prodrl in bil zopet izvoljen predsednikom, je pa jako malo izgleda in tudi po ameriško ni, da bi bila vedno ena in ista stranka na krmlju. Treba je malo spremembe, pa magari če (Dajle na 3. strani)

kjer prodajajo železne in druge lepe stvari. Zanjku sem rekel, naj mi pokaže kakšno lepo stvar, da jo bom kupil svoji ženi za rojstni dan. Pa kaj da bi rad kupil, je hitel John in začel razkladati, da imajo prekrasne perkolatorje, namizno orodje in orožje, razne mikserje, brušene kozarce in bicikle. Cena po priliki, od \$100 pa nazaj.

Predrago, sem rekel, ki sem vedel, da je Micka skromna ženska, kadar ona kupuje. Po čim so pa bicikli, bi rad vedel. "Z dvema kolesoma so po \$50, s tremi pa po \$4.50," pove John ceno. "Pa ji menda bicikla ne boš kupil, kali?" Morda bi res ne bilo pripravno derilo, sem priznal, čeprav bi se morda Micka na biciklu zelo postavila.

"Koliko si se pa namenil napraviti za prezent?" bi rad vedel John, ko mi je pokazal razne stvari, pa ki so se mi zdele vse predrage.

"Well," sem premišljeno in počasi govoril, da se ne bi prenačil, saj nismo tako še nakonci in nam ni treba gledati za vsak cent. Posebno kadar človek kupuje darilo, ne sme biti skopuški. Zlasti še, ker bo to njen prvi rojstni dan, ki jo bo zalezal pod mojo avspico, se moram pokazati, da sem dober rok in da ji pri meni ne bo sile. "Ajdonker, John," sem rekel, "prav nič mi ni, če zapravim za darilo magari en dolar, samo da bo stvar lepa in pripravna.

Se reče, saj ni treba, da bi bila en dolar, ampak takole med 50 centi in dolarjem naj bi šlo."

"Ob vse boš!" mi je rekel John, pa nisem vedel, če res sočustvuje z menoj, ali samo tako pravi. "Eno krtačo za ribanje ji kupi, so samo po 35 centov, pa jo bo imela za dolgo. Lahko ji kupiš celo dve, pa še ne boš dal dolarja." Pritrdil sem mu, da bi morda res ne bilo napačno, če bi ji kupil krtačo. Nak, ji moram pa že kaj boljšeega izbrati. Gori na stelaži mi pade v oči lepa bela posoda, na kateri je bilo z veliko številko zapisano 89 centov.

"Kaj pa je tista porcelanasta posoda tamle gori?" vpraša Johna.

"O, tisto je pa posoda za star papir, nekakšen uredniški koš, je prav trpežna in dosti papirja se spravi notri."

"John, kar tisto mi daj. Micka je že večkrat rekla, da nima kam metati papirja, kuvert in takih stvari. Tistole ji bom kupil za rojstni dan in prepričan sem, da jo bom strašno razveselil. Praviš, da je 89 centov? Malo predraga je, pa ki bom moral dati še prodajni davek 3 cente. Veš kaj, da ne bova glihala in ker bom plačal keš, za 85 centov mi jo daj, pa jo bom kar s seboj vzel."

Pa sem nesel posodo za papir z veliko nežnostjo Micki v ofico. Če bi jo vi videli, kako sem jo razveselil! Tako je bila tega prelepega in dragoceneega darila vesela in tako iznenadena, da skoro pol ure ni mogla do besede. No, samo da sem jo storil srečno, ki je tako dobra z menoj.

Čez nekaj časa sem se pa spomnil, da bo posodo rabila v ofico, torej da bo to za uradno uporabo. Zato sem šel v uradniško blagajno, si tam vzel 85 centov in jih zapisal med izdatke — za uradne potrebščine. Ampak ker sem dober človek, si nisem za pot do Grdinove prodajalne in nazaj nič računal. Nak, tak pa nisem!

Krščen denar

POVEST

Dr. Ivo Šorli

Te misli so ga spreletele in da ne videl rad, če bi me kdo počasi, a bolj prijazno, nego za vami preganjal in iz teh prostora podil; ali toliko, kolikor je vredno, vaši žlahti rad do zadnjega kracarja izplačam.

"Kak oni? Kaj hoče ta ženska s tem reči? In kdo je?" Deklina ga je srdito pogledala in brada se ji je začela tresti.

"Kak oni, hočeš vedeti? Ti si oni, ki se je pritepel od bogve kod in ki pravi, da je znal našo teto preslepariti, da bo se ob vse prišla! Zdaš veš, capin, kdo si ti! Kdo sem jaz, te pa nič ne briga!"

Ženska je vse te besede vpijla. Martin je bil takorekoč s hrbtom opazil, da stoji tista vaščanka, ki jo je bil ravno odpravil, še vedno za vrati in da prisluskuje. In to mu je bilo ljubo. Imel bom vsaj pričo, kako sem se obnašal jaz in kako ta ženska tu, si je rekel. In oglašil se je zelo mirno:

"Mati, to pa vi razsodite, ali sem pritepel ali se nisem, ali bom vas ob vse spravil ali ne, ali to žensko kaj briga, če bi vas ali ne! In ali sem capin ali nisem. Jaz se ž njo ne bom prepiral, ker je ne poznam. A po njenem govorjenju bi rekel, da je kaka vaša sorodnica in da se boji, da ji bom jaz kaj odjedel. Vi govorite zdaj, mati, jaz ne rečem nobene več!"

"Oho, kaj vas ima že tako na vrvi, da vam kar ukazuje, teta?" se je zasmejala deklica. Hotela je teto gotovo nahujskati proti njemu s temi besedami. A Martinu je, kakor se reče, že zavrisnalo srce, ker je zdaj vedel, da jo je ženska ravno s tem polomila. In res so se starki zablistale oči kakor razljučen mački in vaa tresoča se je zavpila:

"Kdo ima mene na vrvi? Ali se mi pobereš takoj iz hiše, ti capinka ti? Ti, ti si capinka, ne on, ki si se tri leta capnila po Trstu in prišla zdaj raztrgana in lačna prežat na mojo smrt. Ti — —"

Da se malo podžge, jo je Martin prekinil:

"Nikar se ne jezite toliko na njo, mati — saj vidite, da je morala svoje novice, kako vas jaz ob vse spravljam, kje drugod pobrati. Najbrže so jo pri Močniku naučili teh molitvic — —"

"Naj so jo, kjer so hoteli — ven naj se pobere, nesnaga! Alo, kar pojdi, da te ne vidim nikoli več!" je kričala starka in celo porinila je nečakino ven.

Padlo je še nekaj nelepah besed med njima, potem so se zaloputnila vrata in v hiši je bilo zopet tiho. Le ostra starkina sapa je pričala, kako se je razjezila.

Nekoliko časa sta oba molčala.

Potem je rekel Martin: "Vidite, mati, nazadnje je škoda vsega tega prepira. Jaz gotovo nočem nikomur odjesti. Povem vam odkrito, da bi seve-

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

You can't feel and look your best unless you do. If you are in doubt, we invite you to make the following test at our risk.

Get a package of sixty, One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule every day for sixty days. If you are not satisfied your druggist will refund your money. Be sure to get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules, the kind that has this trademark

ONE A DAY

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Doile preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

to slovensko šolstvo ostane, pa da se otvorijo tudi tam slovenske šole, kjer jih zavezniki še niso: Na Jazbinah pod Cerovcem, v Melkani pod Plešivom ter v Lečniku. Tudi o zahtevah po slovenskih šolah v slovenski Benečiji so govorili slovenski zastopniki.

Nadaljna zahteva slovenskih zastopnikov je zahteva po slovenskih uradnih in slovenskem uradovanju. Odposlanci so predložili vladnemu zastopniku, kako naj uredi občine sedaj, ko so meje spremenjene in občine razbite na dve državi. Tudi o vprašanju državljanstva je stavilo slovensko zastopstvo svoje zahteve. Poleg drugega gre tudi za državljanstvo onih tisočev beguncev iz Goriške, ki so zbežali na italijanski teritorij, da se umaknejo pred jugoslovanskimi komunisti.

Koliko od teh zahtev bo italijanska vlada tudi resnično upoštevala, je seveda vprašanje. Glavna misel vsakega Laha bo

pač ta, da bi Slovence hitro poitalijančili.

O UGRABLJENJH. — Pisala smo že o številnih slučajih ugrabljenj. Titovi tajni policaji so povsod po Primorskem nadzirali vsakega človeka. Kdor jim je bil radi svojega dela ali vpliva nevaren, takega je bilo treba kako odstraniti. Eno sredstvo je bilo ugrabljenje. Mnoge zavedne Slovence so tako zgrabili in izročili v ječe na jugoslovanski strani. Danes naj dodamo le še neka, slučajev iz dobe malo po prej, kot so partizani zasedli vso deželo, ki po mirovni pogodbi pripade Jugoslaviji.

V Gabrovici blizu Trsta je bil 27. julija ugrabljen po organih Ozne Marij Črnič, členem s svojim 60 letnim očetom. Imenovani Marij je bil narednik pri zrakoplovstvu v Zemunu. Ker ni hotel več služiti Titu je prišel domov, toda Tito si ga je poželel nazaj. Oznovci so oba napadli in omamili z udarci na glavo, vrli v avto in odpeljali kot živino

Tudi kuže "Skippy" je patriotičen in se je odzval predsednikovemu apelu za brezmesni dan v torek in ta dan celo kosti ni na njegovem jedilnem listu. Gary in Glenn Reeves pa pazita, da bi si Skippy ne premislil in morda šel radi te odredbe na hladno stavo.

CELEBRATED COLLECTORS

Lucille Ball, movie star, has a collection of more than 400 dolls from 23 countries.

Another famous collector is Mrs. America, who, in the past five years, has turned over to her meat dealer 625,000,000 pounds of needed used cooking fat.

Največji asbestov rudnik. — V splošne prizadevanju od pomoči kritičnemu pomankanju asbesta ker je Rusija odklonila i zvažanje te potrebne rude, bodo letos nakopali te potrebne rude do 300,000 ton iz tega A asbesta, P. Q., Canada rudnika in sodojo, da ga bo dovolj še za 100 let. Asbest kopljejo le v Kanadi, Rusiji in Afriki.

čez mejo. Kaj se je z njima kasneje zgodilo, ni znano.

Drugi slučaj se je zgodil 23. avgusta. Lucija Trčič je bila odvedena iz tržaškega prostora. Črna avto se je ustavil ob njej, iz njega so skočili oznovci in jo zgrabili. Oza je vpila na pomoč, toda nihče ji ni mogel pomagati. Ljudje, ki so pritekli so mogli le pridati, da je bila dekle odpeljana. Bila je proti komunistom.

ZMOTILI SO SE. — 30. avgusta so prav na podoben način zgrabili neko uradnico, ko je šla domov iz službe. Ko so jo vrgli na avto, so ji vrgli na glavo krpo namočeno v kloroform, da je padla v nezavest. Zbudila se je v Ajdovščini. Tam pa so dognali, da ni prava. Iskali so drugo. Imela je srečo, da so jo izpustili. Zagrozili pa so ji, da jo ubijejo, če bi jih izdala. Zato njeno ime ni prišlo v liste.

MATERIJA. — Kako je z gospodarstvom pod komunističnim režimom, priča dopis v "Demokraciji" iz Materije v severni Istri. Tako piše kmet: "Že dolgo ni bilo take letine za slive in jabolk kakor letos. Veselili smo se, da bomo dobili za sadje nekaj denarja, da si nakupimo najpotrebnejših stvari, ker smo nagi in bosi. Toda "ljudske" oblasti so nam prekrizale vse račune. Sadja nismo smeli prodajati v svobodni trgovini, ampak vse smo morali oddati po sramotnih cenah "ljudske" oblasti. Te so ustanovile zadruge, ki so samo v korist tistih ki jih vodijo. Te zadruge vodijo kupčijo za "oblast." Najboljša jabolka so plačali po 8 lir za kilogram (en dolar je 530 lir in en kilogram 2.2 funta, pa računajte!) Toda sliv niso prevzeli ob pravem času. Čakali so vozovi po pet dni, da je že vse gnilo. Niso jih prevzeli in se iz nas norčevali, naj jih vržemo na gnoj. Tako se gospodari v našem raj. Kuge, lakote, ognja in komunističnega gospodarstva, reši nas, o Gos-

podarstvo pod komunističnim režimom, priča dopis v "Demokraciji" iz Materije v severni Istri. Tako piše kmet: "Že dolgo ni bilo take letine za slive in jabolk kakor letos. Veselili smo se, da bomo dobili za sadje nekaj denarja, da si nakupimo najpotrebnejših stvari, ker smo nagi in bosi. Toda "ljudske" oblasti so nam prekrizale vse račune. Sadja nismo smeli prodajati v svobodni trgovini, ampak vse smo morali oddati po sramotnih cenah "ljudske" oblasti. Te so ustanovile zadruge, ki so samo v korist tistih ki jih vodijo. Te zadruge vodijo kupčijo za "oblast." Najboljša jabolka so plačali po 8 lir za kilogram (en dolar je 530 lir in en kilogram 2.2 funta, pa računajte!) Toda sliv niso prevzeli ob pravem času. Čakali so vozovi po pet dni, da je že vse gnilo. Niso jih prevzeli in se iz nas norčevali, naj jih vržemo na gnoj. Tako se gospodari v našem raj. Kuge, lakote, ognja in komunističnega gospodarstva, reši nas, o Gos-

DVE IZ SLOVENSKE BENEČIJE. — V Čedadu je umrl vsem beneškim Slovincem znani stolni dekan dr. Valentin Liva. Poznal je dobro slovensčino in bil iskan spovednik. Tekom desetletij je na tisoče Slovencev tolažil v svoji spovednici za vrati čedadске stolnice. Njegov pogreb 7. oktobra je pričal, kako so ga ljudje ljubili. Takega pogreba v Čedadu še ni bilo.

Iz Landarja se je poslovil župnik Kramer in odšel na župnijo Premarjak. V Landar pa je prišel I. Zupančič. Beneško ljudstvo z vsjo ljubeznijo sprejema svoje dušne pastirje. Ni še okuženo s komunističnimi nauki.

KIPAR FRANCE GORŠE — petdesetletnik. V Trstu je obhajal svojo petdesetletnico slovenski kipar Gorše. Rojen je bil v Zamostcu (Grdi dol) pri Sodražici. Študiral je na zagrebški umetniški akademiji, kjer je bil učenec Mestrovic. Gorše je eden najboljših sedaj živčih slovenskih kiparjev.

HUBBARDSKE NOVICE

(Nadaljevanje z 2. strani)

ni najboljša, saj za vse ne bo nobena, ampak na vladi imeti 16 let eno stranko, je pa že dovolj, če že ne malo preveč. In ker živimo v republiki, je lepo in morda tudi koristno, da se malo spremeni, da ne bomo kot pod kraljem.

Kljub sedanjemu lepemu vremenu pa se nam kar z velikim naglico približujejo mrzli zimski dnevi in so, bi rekel, že kar pred pagom. Pripravil sem si že vso zimsko "benduro," ker premrzovat pa nočem, če si lahko pomagam. Ubogi so tisti in katerih ni malo po svetu, ki nimajo kaj obleči. Kdor ima kaj odveč, je res dobro in priporočljivo, da jim pomaga.

Naš Eddy in njegova soproga Betty sta prvič, odkar se je letos pričela šola v Columbusu, prišla nas obiskat. Pravita, da sta čez glavo zaposlena. Eddy si béli glavo v šoli, Betty ima pa važno službo v Kapitoli; podpisuje namreč denarne nakaznice, vsi "ček" državnih službenecv nosijo njeno ime — "Betty Struna." Gotovo je tudi mnogo Slovencev zaposlenih v državnih službah. Se pa zelo "kontenata" v Columbusu.

Nekateri so mnenja, da bi en dan v tednu ne jedli jajec in da bi en dan tudi putke ne nesle, pa to ne drži. Po drugi strani pa nam kokošjerecem priporočajo, da bi kolikor mogoče več jajec dobili iz putk, da bi jih lahko poslali v sestradano Evropo. V Washingtonu tako želijo, ker priporočajo, da na žito, zlasti na pšenici, naj bi varčevali. To pa ne gre skupaj, ker putka brez pravilne in zadostne hrane jajec ne bo nesla, da je mirna Bosna.

Mr. Truman pravi, da kdo je bil prej, putka ali jajce, se bo že dognalo, samo varčevati je treba na pšenici. Pa tudi to ne bo držalo, kajti kuro je treba

naganjati in ji streci, da pozablje kar največ pravilne hrane, ako hočemo kaj iz nje dobit. Še celo svetit jim je treba pomoči, da tudi ponoči zobljejo, kako naj potem hranimo? Dovolj za danes, pa še ob prihodnjem. Pozdravljeni.

Frank Leskovic.

MALI OGLASI

Ženska išče sobo

Priletna ženska želi dobiti eno ali dve sobi v najem. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče IM 5586. —(216)

Ledenica naprodaj

Naprodaj je ledenica 12 kuhičnih čevljev z 1947 General Electric unit. Cena \$350. Vprašajte na 1142 E. 66. St. —(218)

Za otroke

Naprodaj je pisalna miza in stol za otroke. Miza je 27 palcev široka in 30 palcev visoka, s 3 predali, čisto novo. Zglasite se na 1134 E. 74. St., EN 3546. —(218)

Mošt naprodaj

Prodajamo mošt na sode. Pokličite na naročilo Morris Cohodas, Geneva, Ohio, Tel. Geneva 5204. Ali pišite na Morris Cohodas, R.F.D. 2, Geneva, O. —(220)

Znamke!

Jugoslovanske znamke prodaja

August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu
(Tues.-x)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.

IVanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

DELO DOBIJO

Službo dobijo

V službo se sprejme zakonski par, ki bi čistil gledišče. Morata biti zanesljiva in morata znati kuriti avtomatični stoker. Plača je \$50 na teden. Zglasite se po 6 zvečer v

Yale Theatre

St. Clair in E. 82 St. (x)

Moški in ženske za delo

Potrebujemo osebe za finišanje lesa. Predznanje ni potrebno. Plača od ure in plača od kosar. Zglasite se v

F. Zimmerman Co.

2040 West 110. St.

(x)

Girl Wanted

Clerk-typist, general office. Call Mr. Lackamp HE 6063 at the North American Bank. x)

Delavec v skladišču

Ni treba predznanja; stalno delo, plača od ure. Vprašajte za Mr. Hasman, 4600 E. 71. St. južno od Harvard Ave. —(218)

Masini

Da bi operirali in sami pripravili delo na radial drill press, boring mills, milling strojih, lo-swing lathes, external grinders in turret lathes. Plača od ure.

The Oliver Corporation

prej The Cleveland

Tractor Co.

19300 Euclid Ave.

(217)

Za trgovino

Za pomoč v trgovini sprejmemo dekle in sicer za 5 in 10c Store. Plača, stalno delo, poln čas. Predznanje ni potrebno. Vprašajte

Taylor Variety Store

6714 St. Clair Ave.

HE 4161

(x)

MALI OGLASI

Popravljamo pohištvo

Popravljamo tapacirano pohištvo v vaši hiši; pritrudimo springe, iznova napolnimo blazine in vse, kar je potrebno, da bo pohištvo kot novo. Pokličite SW 6890. 1142 E. 66 St. —(x)

Išče stanovanje

Poslovodja, žena in hčer, ki je v višji šoli, nujno potrebuje hišo ali apartment z 2 spalnicama. Bi oskrboval hišo. Pokličite Mr. Martin pri Snyder Electric Co. LA 3411. —(x)

Motor Trucks ups

Ignition, Clutch, Brakes, Carburetor, Motor Overhauling.

Ivans' Automotive

Maintenance
1185 E. 60. St.
HE 7035

(x-nov. 11)

Grozdje in mošt!

Prodajamo grozdje in mošt, belo ali plavo. Dobijo se tudi sodi od žganja. Oglasite se na 1253 Norwood Rd. EN 2549. —(216)

Dober kup peč

Naprodaj je električna kuhinjska peč, skoro kot nova, cena samo \$129. Zares dober kup. Zglasite se na 819 E. 185. St. (217)

Takoj se vselite

Naprodaj je lepa hiša za 1 družino, 6 sob; nahaja se blizu cerkve sv. Jožefa. Za informacije se obrnite do

Hribar Realty

14324 St. Clair Ave.

GL 9545 — GL 2500

(218)

Vas muči revmatizem?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

Mandel Drug

15702 Waterloo Rd.

slovenska lekarna

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja

pisal IYAN ZOREC

"Hoj, glej ga, Turjačanovega bernjavs!" se je mizar Bobnar zasmel Komarju, ki je vstopil z Janezom. "Spet je tu, ni ga še poln!"

"Ali sem že kdaj bernjal pri tebi, ki doma še močnika nimaš zmerom?"

"Nič ne maraj, perogrizec," je čevljar Ogrizek miril, "kar prisedi in se naliž, kolikor še manjka, saj imaš, bi dejal, plačnika s seboj."

"Tako ga Agata to pot ne požene ven," se je mesar Kozoderec smejal.

"Z menoj je velmož svobodnjak, kmečki gospod, ki vas vse dne v koš," je peresar revskal. "Prišel je z vitezom žužemperškega grofa, vi pa česnate, pastirji na paši ne tako!"

Pivci so se v zadregi spogledali, sram jih je postalo.

"O, svobodnjaku se res vsakemu godi že otorej, da mu ni treba klepati nezablenega močnika," je Bobnar nerodno gladič, "še vino lahko daje takile gosposki sneti, če je neumen zadosti."

"Da te bes opali — zakaj delaš kaliž," je Komar grdo pogledal in z Janezom sedel med kačjepižneze.

Iz stranskih vrat je zdajci prišla mlada krčmarjeva hči Agata, ki ji je bilo srečje žejne goste, in se za trenotek vedno zagledala v nenavadnega gosta Janeza.

"Vina ponesi prej, devica," je pisar ukazoval, "kako bi sedel na prestolu, "potlej se spogleduj z mojim prijateljem svobodnjakom!"

"Agato pusti lepo na miru!" je godrnjavnil krojač Šivec, mlad, slabičen človek, a čednega obraza in belih, gosposkih rok. Lizal se je pri Agati in ljubosumen je bil na vsakogar.

"Kaj se bojiš zanj?" se je Kozoderec smejal. "Saj takle Komar ne more več prehufo pičiti."

Agata pa je stekla in prinesla vina. "Ko ga je postavila na mizo, se je pričakujoče ozrla v pisarja, a ta ni hotel razumeti. "Kdo plača?" je zato vprašala.

Janez je brž segel v žep in položil denar na mizo. Komar se je oddehnil in zabavljivo rekel: "No, ali je prav?"

"Prav, vse prav," je rekla in se nasmehnila zardelemu Janezu.

"Svobodnjak, ali tudi pri vas rastejo takele?" je Ogrizek znil in mignil v Agato.

"Vsaka trata ima svoje cvetje," jo je Janez pogledal za tren.

"Ali ste slišali zdaj?" je Agata plosnila. "Cvetka sem na ljubljanski trati, vi pa tega še vedelj niste."

"Vsi vemo to prav za trdno, o lepa Agica!" se je krojač brnil hudega očitka.

"Priti pa je moral tale prijudni Dolenjec, da vam je dopovedal!" se je Agata nalašč še ljubezniveje nasmehnila Janezu.

"Kaj zato ga gledaš tako?" jo je Komar pičil, da bi vrnil žalitev ob plačevanju zapitka. "Nikar! Oženjen je in otrok ima že pol razstavke," si je izmišljal. "Ali bi rada, da bi sodniki kaj privili še njega, kakor so davi juda pogubili zaradi trapaste babe?"

"Nikar no! Ob kmetavsa se krepostna meščanka še v mislih ne spotika," je krojač pačil govor in še iskal besedi, ki si jih je nalovil pri gospodi. "Zato jo rači pustiti na miru, goba

žejna!"

"A ti, suhoritec, ki te vsega ni za dobro mojo pest, lepo na miru pusti kmetavsa, ki ti noče nič!" je Janez rasel izza mize.

"Kako pa govoriš z menoj? Ali veš kdo sem?"

"Prazna ljubljanska srajca, vem in vidim; le ti ne veš, ti, da sem svobodnjak, ki je vsaj tolikšen gospod, kolikoršen je kakov mestni močnikar!"

"Tale dolenjski one one — ne vem, kako bi mu rekel? — bi nemara rad skupil katero!" je krojač kričal. "Doma hodi bos do kolena, tu pa se ščeperi, kakor bi kupoval vso Ljubljano!"

"Glejte no, z bikom bi se rad bol!" so se gostje smejali hude mu krojaču. "O, kar daj se, Šivec, saj bomo radi gledali!"

"Pisar Komar," je Janeza pogrelo, "povejte jim, da ne iščem tepeža. A če bo kdo še kaj bezal vame, mu podrobim koščice, da mu jih vsi šivankarji tudi na sodni dan ne steknejo več!"

Agata je zamaknjeno gledala

hrusta Janeza, krojač Šivec pa se je ves bled tresel od togote.

"Antj že veš, kako je prav po kmečko," je mesar potepil Janeza. "A dokler sem jaz tu, te žalil nihče več ne bo!"

"Pri nas vsaj ni take šege, da bi kdo kar tako pikal gosta. Pa jaz sem, saj ste slišali vsi, neumen kmetav in ne morem vedeti, da imate v mestu drugačne navade."

"Vidiš, v lepo luč nas postavljaš, siratka zelena!" je tudi mizar karal ljubosumnega krojača. "In zmerom napraviš kakovo grdo zabavo zaradi Agate in ji odganjaš goste!"

"Pa res!" je še Agata zavrela. "Kaj neki misliš? Ali že imaš mojo besedo, ka-li? Nič več kakor vsi, ki pijo vino pod našo streho. Pokaj se ujeđaš, kakor da bi mi bil že mož ali vsaj ženin? O, kaj nek misliš? Možili me bodo z možem, ne pa s takole senco!"

Krojač je le pobesil glavo, zameril ni, saj mu je Agata že večkrat povedala še hujsih.

"Jaz pa tako smilim, da se v tej družini lasali ne bomo!" je čevljar udaril ob mizo. "Kdor misli drugače, naj pove, da ga požnemo venkaj!"

"O, pijmo, veselj bodimo in ženske ljubimo tukaj in tam!" je pisar že pel in dvigal kozarec. "In se rajši moško meni — pokaj bi si življenje težili!"

"Vidiš, prav pametno si razdril!" je čevljar hvalil. "Sa-

mo to nam še zaupaj, ali tebe res še mara katera..

"Marsikatera, o, dobro službo imam. Le jaz ne maram vsake, take že ne, ki zaradi nje človek zgubi glavo."

"In ki še z okna gleda na morišče, ko se neigova glava trklja s tnal!"

"Čudna pravica!" se je še Janez oglašil. "Davi sem videl tistega človeka."

"Ni ga škoda, jud je bil. Sodba je bila pravična."

"Kako če je sodila samo na eno plat? Zakaj ne sodi tudi ženske, ki je morda bila kriva največ?"

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujsje šele pride

"Tako bi kmalu bili ob vse, kar raca v ženskem krilu!" se je mesar smejal. "Ljubljanke so vse kar nore na tujce. Saj še tebe, ki si naš človek, tale Agata gleda čisto mokro, tako si ji všeč!"

Možaki so se zesmejali bodici. Tudi Agata; še krojač se ni več kisal.

"Ne boš!" je Komar nagajal. "Svobodnjak je zvest svoji, nobena ga ne preslepi!"

"Kaj veš?" je še mizar dražil. "Moški lahko ljubi več žensk obenem, vendar ljubi eno bolj ko vse druge in ji ostane zvest po duhu zapovedi."

"Kako, če ljubi druge?" so se upirali.

"Kako? Zapoved prelomi le po besedi, ne pa tudi po duhu."

"Res je, drugače so šege med vami!" je Janez zmajeval. "Pri nas ni nič po besedi in po duhu, vse je le po veri in poštenju!"

"Saj ne veš, mlad si," se je mesar smejal Janezovi resnosti.

"Mlad, vem pa vendarle, da med nami takih moških šlev res ni! Ziva nikomur ne more čez hrbet zaradi takega greha."

Mesar jih je še imel za bregom; Janezova prostodušnost ga je mikala, a v krmo sta zdajci hrupno stopila tupa vojščaka.

(Dalje prihodnjič)

ATTENTION
Veterans-Civilians
DE SIMIO SCHOOL
of
SHOE REPAIR
REGISTER NOW
DON'T DELAY
Learn a Profitable Trade
CLASSES:
8 A. M. to 1 P. M.
1 P. M. to 6 P. M.
6 P. M. to 10 P. M.
Interview at
418 FRANKFORT AVE.
or
Phone SU 5542

FOR ALL TYPES OF HEATING
call Stefan Robash

AUTOMATIC—HEAT—STEAM—WATER
Hand-Fired Coal Furnace or Stoker
Newway basement or without basement Home
Hot Water Tank—Bath Tub—Kitchen Cabinet and Sink

W. F. HANN & SONS CO.
HEATING and PLUMBING

15505 EUCLID AVE. MU 4200 or CE 2025

K. S. K. JEDNOTA

★★★★★

POSOJUJE DENAR

članom in nečlanom

na zemljišča in posestva

po 4% obresli

brez kake provizije

ali bonusa

★★★★★

Posojila so napravljena na tak način, da se na
glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnilo in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLI'ET, ILLINOIS

Za najboljšo delo in zmerne cene
pokličite MALZ

za vaš radio, pralnik in druge pripomočke za točno
popravilo. Vse delo garantirano.

Pokličite ENdicott 4808

pridemo zastojni iskat in pripeljemo na dom

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave.

EN 4808

AL ULLE
PLUMBING & HEATING CO.

Kopalne banje, closets, sesalke za globoke in plitke
vodnjake, za kleti ter circular sesalke, boilerji, av-
tomatični plinski greli.

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potreščine za grelne in monterake naprave.

Naznanilo in Zahvala

Vsem sorodnikom in prijateljem naznanjamo tužno
vest, da je odšel v večno življenje naš dobri soprog in skrb-
ni oče

dr. James Seliškar

ki je zatisnil svoje dobre oči dne 23. septembra 1947. K
večnemu počitku smo ga položili na Kalvarijo pokopali-
šče iz cerkve sv. Jeronima dne 26. sept. 1947.

Ob tej bridki uri nepopisne žalosti nam je došlo toliko
iskrenih izrazov simpatij, požrtvovalne pomoči in tolažbe,
da se čutimo dolžne na tem mestu zahvaliti se vsem in vsa-
kemu posebej za vse, kar ste storili za nas.

Naša iskrena zahvala naj bo izrečena vsem, ki ste da-
rovali za sv. maše, ki se bodo darovale za mirni pokoj naše-
ga blagega pokojnika, za darovane krasne vence, s kateri-
mi ste okrasili njegovo krsto, ker ste prišli čut in molit k
njegovi krsti in ki ste ga spremili na njegovi zemeljski poti
na pokopališče Naj vam Bog stotero poplača na tem in na
onem svetu za vse, kar ste storili za nas v tistih bridkih
dneh.

Zalujoči ostali:

FREDERICKA, soproga;

DR. JAMES, JOHN, ELIZABETH poroč KUJAR,
PAUL, RICHARD, CARL, MARY in DONALD, otroci
in OSTALI SORODNIKI.

Cleveland-Euclid, 3. nov. 1947.